

danste Agerbrug, men ogsaa fordi Smørudførselen betegner for os en af de sikreste og solideste Velfstandskilder for vort Agerbrug, tror jeg, man bør fremme Lovforslaget og fremme det hurtigt. Jeg er ingenlunde sikker paa, at dette Lovforslag er i Stand til at afhjælpe alle Manglerne. Jeg finder det tvivlsomt, om den fornødne Undersøgelse kan ske paa en fuldt betryggende Maade, vel at mærke med det Apparat, der for Tiden er til den meget ærede Ministers Raadighed. Der er ogsaa andre Ting, der kunne være tvivlsomme, f. Ex. om man i det Hele gennem dette Lovforslag rammer alle de Ulemper og Forskellinger, som man maatte ramme; men derpaa ligger der efter min Mening ikke nogen afgjørende Vægt i dette Dieblif. Min Hovedbetragtning er den, at naar der offentlig er rørt ved dette Forhold og Regjeringen har fundet det rigtigt at fremkomme med et Lovforslag i denne Retning — og jeg vil her fastholde, at det selvfølgelig er Regjeringen, der har taget Initiativet, tilskyndet dertil af de landøkonomiske Foreninger — og naar man saa maa erkjende, at det er et Skridt i den rigtige Retning, tror jeg, det er rigtigt at vedtage Lovforslaget og vedtage det i den foreliggende Skikkelse. Vi have jo her til Lands gjort, hvad man i forskjellige andre Lande ikke har gjort. I Reglen værner man sig ved Lovbestemmelser imod Indførsel ude fra ved at sørge for, at der ikke kommer daarlige Varer ind i Landet. Her til Lands ere vi gaaede en anden Vej, idet vi tillige have værnet Udførselen. De Herrer ville erindre, at vi paa Kvægudførselens Omraade for en Del Aar siden — jeg tror det var i 1878 eller 79 — gav en Lov om Tilshyn med det Kvæg, der udføres her fra Landet. Det er i og for sig ikke naturligt. Det Naturlige er, at Modtageren tager sig i Agt. Vi have desuagtet gjort det for at sikre vort Landbrug og dets gode Stilling og sikre, at der ikke kommer Forbud mod vor Kvægudførsel. Ganste det Samme er det ikke, man vil gjøre her, men det gaar jo i en noget lignende Retning. Man kan ikke befrygte, at det vil blive forbudt at indføre Smør fra Danmark, men det Renommé, som dansk Smør med Rette har i Storbritannien, kan lide et stort Skaar, og Danmarks Landbrug derved lide et stort Tab. Der er talt om forskjellige Ting: man kunde lade Exportørerne eller Toldvæsenet sætte Mærker paa Varerne. Det tror jeg ingenjohmhelst Betydning har; jeg vil endogaa sige, at jeg anser det for farligt. Det kunde være meget godt at have Mærker fra gode Exportører, men der kan ogsaa være tvivlsomme Følk i den Race.

Altjaa, det, at der kommer anerkjendte Mærker, vil ikke have nogen Betydning for mig; jeg ser deri snarere en Fare. Man kan ikke forbyde Exportøren at mærke sine Foustager. Vilde Landmændene træffe virkelig rationelle Forholdsregler, ville de ikke kunne indskrænke sig til at indbrænde enhver Foustage med Gaardens Mærke, saaledes som de nu i Reglen gjøre; de ville være nødt til at tillægge sig et anerkjendt Baremærke, som ingen Anden maa bruge. Der sker nemlig ikke saa faa Misbrug ogsaa med Mærkeindbrænding og fingerede Mærker. Der er i det Hele taget Meget at gjøre i denne Sag; men efter som Tiden i Samlingen er saa stærkt fremrykket, at jeg ikke tror, man vil kunne faae Bestemmelser i denne Retning, som kunde være ønskelige, vil jeg meget anbefale at tage dette Lovforslag og gjøre det færdigt. Jeg gjør det, fordi jeg tror, at det vil være meget uheldigt, om man, efter at denne Sag er fremkommet offentlig, fremsat af den ærede Regjering, og er passeret gennem det andet Thing, ikke gav det sin Tilslutning og derved erkjendte, at man i den Retning ogsaa fra Statens Side vil gjøre, hvad man fornuftigvis kan for at afværge den Fare, som er forhaanden og har været det i længere Tid.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges enstemmig med 56 Stemmer.

Formanden: Dagsordenen er herved udtømt. Folkethinget holder ikke Møde i dette Dieblif; det varer lidt endnu, inden dets Møde begynder, og vi kunne derfor heller ikke faa meget hurtigt vente den fornødne Meddelelse der nede fra; men dog har jeg al Grund til at tro, at naar jeg sætter det Møde, der behøves yderligere i Dag, til Kl. 3, vil det være passende og vel, og Dagsordenen for dette nye Møde er:

Eventuelt: Valg af 15 Medlemmer for Landstingets Vedkommende til Fællesudvalget angaaende:

Forslag til Finantslov for Finantsåret fra 1ste April 1885 til 31te Marts 1886.

Moedet hævet Kl. 2. 10'.